

РЕШЕНИЕ

№ 511

гр. Перник, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. Иванова
като разгледа докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20231720201892 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 730978-F724154 от 12.10.2023г., издадено от директор на офис Перник в ТД на НАП София, с което на Н. Е. Г., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв (сто лева) на основание чл.80, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за нарушаване на чл.53, ал.1, вр. чл.50, ал.1, т.1 от същия закон.

Жалбоподателят Н. Е. Г., по изложени в жалбата доводи, моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно. Счита, че след като в процесния случай дължимия данък е бил внесен и не е била уведомена от органа по приходите за законоустановеното задължение да поддаде декларация по чл.50, ал.1, 1 от ЗДДФЛ за облагаемия годишен данък, не е извършила вмененото ѝ нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят Н. Е. Г. се явява лично. Поддържа посочените съждения в жалбата. В условията на алтернативност моли НП да се отмени и да бъде предупредена, че ще ѝ бъде наложено наказание, ако извърши друго такова нарушение.

Административнонаказващият орган (АНО) директор на офис Перник в ТД на НАП София, чрез юрисконсулт М.К., изразява становище, че оспореното НП е правилно и законосъобразно от материално и процесуална страна, поради което следва да бъде потвърдено. Претендира за присъждане

на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства и служебно провери правилността на обжалваното НП намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, в законоустановения срок и пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна:

На 29.08.2023г. в офис Перник в ТД на НАП София, Н. Е. Г. депозирала искане за издаване на удостоверение за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал.6 от ДОПК. Същото било регистрирано с вх. № 140162300676763 и във връзка с него св.Я. Й. А. – старши инспектор по приходите, извършила проверка в информационната система на НАП, при която установила, че през 2021г. жалбоподателят е реализирал доходи, подлежащи на облагане, за които не е подал до 03.05.2022г. (първия присъствен ден след 30.04.2022г.) годишна данъчна декларация по чл.50, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ. Въз основа на тези данни, св. А. съставила на 29.08.2023г. срещу Н. Е. Г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F724154 за нарушение на чл.53, ал.1, вр. чл. 50, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателя, който вписал в него, че не е знаел, че трябва да се декларира този доход, който е минимален и данъка е удържан.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното НП, с което жалбоподателя е санкционирана на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ с административно наказание глоба в размер на 100 лв.

Препис от правораздавателния акт е връчен на Н. Г. на 02.11.2023г., която на 03.11.2023г. подала жалбата, която е предмет на разглеждане в настоящото производство.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени искания – показанията на св. Я. Й. А., Искане за издаване на документ с № 140162300676763/29.08.2023г., Удостоверение с изх. № 140202300203222/29.08.2023г., годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2021г., справка данни за осигуряването по ЕГН от 01.01.2021г. до 31.12.2021г., справка за изплатени доходи за 2021г. и Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП.

Настоящият състав възприе безкритично показанията на св.Я. Й. А., която лично е извършила проверка и е констатирала налични данни за

осигуряване на жалбоподателя като лице, реализиращо доходи, както и обстоятелството, че Г. не е подала декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за реализираните през 2021г. доходи, подлежащи на облагане. Това обстоятелство не се оспорва и от самото санкционирано лице.

От правна страна:

АУАН е съставен от компетентен орган, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния. Съгласно чл. 85, ал.1 от ЗДДФЛ актовете за нарушения се съставят от органите по приходите, към които, съгласно чл. 7, ал.1, т.4 от ЗНАП се числят и служителите на Национална агенция по приходите, заемащи длъжност „старши инспектор по приходите”, каквато длъжност изпълнява актосъставителя Я. А..

Материалната компетентност на лицето, издало НП му е делегирана, с оглед чл. 85 ал.2 от ЗДДФЛ и приложената по административнонаказателната преписка Заповед № ЗЦУ- 1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП.

Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на оспореното НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го установяват. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация. Ето защо съдът приема, че на жалбоподателя точно и ясно е разяснено от фактическа и правна страна кога, къде и какво административно нарушение е извършил и не са допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

На следващо място настоящият състав установи, че приложения доказателствения материал по делото безспорно доказва фактическите констатации на извършеното нарушение.

Съгласно чл. 50, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа и с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28. Срокът за подаване на декларацията е определен в чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ, а именно до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. По делото безспорно се установи, че през 2021г. жалбоподателят е придобил доходи извън трудови правоотношения, за което не е подал декларация в законоустановения срок. Правилно в АУАН и в НП е отразено, че в конкретния случай с оглед обстоятелството, че 30.04.2022г. е неписъстен ден, то срокът за подаване на декларацията е изтекъл на 03.05.2022г. (първия писъстен ден), като с бездействието си Г. е реализирала състава на вмененото нарушение.

Правилна е направената констатация в оспореното НП, че не са налице предпоставки за квалифициране на извършеното административно нарушение като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Установеното нарушение е от категорията на формалните нарушения, или т. нар. нарушения на просто извършване. Типичното за тях е, че в техния състав не е посочен настъпването на някакъв вредоносен резултат. Тези нарушения се осъществяват със самия факт на извършването им. Обществената опасност на тази категория нарушения се презюмира винаги от закона, доколкото същите винаги създават опасност от увреждане на определени обществени отношения, в процесния случай с осигуряване нормалното функциониране на данъчната система. В конкретния случай жалбоподателят е подал със значително закъснение годишната данъчна декларация по чл. 50, ал.1 от ЗДФФЛЛ за придобитите през 2021 година доходи, тъй като забавянето ѝ е около една година и три месеца, с оглед на което не може да се приеме, че извършеното деяние разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид. В този смисъл е и съдебната практика, която трайно приема, че най-значимото обстоятелство за определянето на степента на обществена опасност на конкретното деяние е изминалият период от време до неговото отстраняване. Твърдението на жалбоподателя, че дължимия данък е бил платен, не оправдава продължителното бездействие, доколкото незнанието на закона не представлява извинителна грешка. Освен това, задължението за подаване на декларация по ЗДФФЛ е периодично такова, има обичаен характер, предвиденият в закона срок е достатъчно дълъг и позволява спокойно попълване и подаване на декларацията. Обстоятелството, че задължението е изпълнено на 29.08.2023г., когато е съставен АУАН се дължи на това, че лицето е поискало на тази дата да му бъде издадено удостоверение за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал.6 от ДОПК, във връзка с което е била извършена проверка и е било установено, че не е подадена декларация по чл. 50, ал.1 от ЗДФФЛ за облагаемия годишен доход за 2022г., след като има такъв, т.е. нарушението не е отстранено по собствена инициатива и при добросъвестно поведение на задълженото лице, доколкото същото е станало след констатиране на противоправната дейтелност. Липсата на предходни наказания не може да се цени като изключително смекчаващо обстоятелство, като същото е отчетено при определяне на размера на наказанието.

Предвид изложените по-горе съображения, процесното нарушение не би могло да се приеме за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По вида и размера на наказанието:

Фактът, че нарушението е извършено за първи път е отчетено от АНО, чрез налагане на административно наказание глоба в занижен размер, съпоставен с определения от законодателя максимален такъв от 500 лв, като не е игнориран и изминалият значителен период от време до отстраняването на нарушението. Именно така определеното наказание би способствало в пълна степен за постигане на целите по чл. 12 от ЗАНН – да се въздейства

предупредително и превъзпитателно на санкционирувания субект в бъдеще да изпълнява своевременно вменените му със закон задължения, а именно: да декларира в законоустановения срок облагаемия си годишен доход, независимо дали същият е в размер, за който се дължи заплащане на данъци, или не се дължи такова заплащане.

Предвид гореизложено, съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде изцяло потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

По разноските:

С оглед изхода на делото и по силата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, право на присъждане на разноси в настоящото производство има АНО, който е бил представляван от юрисконсулт. В случая, той своевременно е поискал присъждане на такива, поради което съдът след като съобрази фактическа и правна сложност на делото, което е разгледано в едно съдебно заседание, съгласно чл. 63д, ал.5, вр. ал.4 от ЗАНН, вр. чл. 37, ал.1 и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80 лв (осемдесет лева) за процесуално представителство пред настоящата инстанция. Същото е дължимо от жалбоподателя Н. Е. Г. на ТД на НАП София, в чиято структура се намира АНО, който не е самостоятелно юридическо лице.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.2, т.5, вр. ал.9 от ЗАНН и чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 730978-F724154 от 12.10.2023г., издадено от директор на офис Перник в ТД на НАП София, с което на Н. Е. Г., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв (сто лева) на основание чл.80, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за нарушаване на чл.53, ал.1, вр. чл.50, ал.1, т.1 от същия закон.

ОСЪЖДА Н. Е. Г., ЕГН ***** да заплати на ТД на НАП София сумата от 80 лв (осемдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по АНД № 1892/2023г. по описа на Районен съд Перник.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____